

samme Princip, men at det i en væsentlig Henseende adskilte sig fra det her foreliggende, nemlig derved, at der ikke skulde gives Erstatning eller Bederlag for det Arbejde, der blev udført. Det blev den Gang navnlig gjort gjældende derimod, at Arbejdsbyrden ved at fordeles paa de arbejdsføre Personer blev lagt lige paa Alle, og det er jeg overbevist om var det, der gav Anledning til, at Forslaget den Gang blev forkastet; men den Indvending er jo imødegaaet ved det Forslag, der nu foreligger, idet det giver fuldt Bederlag for det Arbejde, som forlanges. Den ærede Ordfører udtalte, at Betalingen for Arbejdet ikke vilde blive fuldstændig, idet han gik ud fra den Forudsætning, at den vilde blive, hvad der nu er det Almindelige, 24 Sk., eller maasse vilde blive forhøjet til 2 Mark; han mente altsaa, at den ikke vilde blive et fuldstændigt Bederlag for det Arbejde, der skal leveres. Jeg kan dog ikke tænke mig, hvorfor det ikke skulde blive Tilfældet, thi Størrelsen af Betalingen skal jo sættes af Sogneraadet i Kommunen baade for dets egne Medlemmer og for Kommunens øvrige Beboere efter de gangbare Priser i Kommunen for Dagsarbejde paa den Tid, da Snekastningen finder Sted, og den approberes af Amtsraadet; man kan altsaa ikke antage, at Betalingen skulde blive uforholdsmæssig ringe. — Den ærede Ordfører udtalte fremdeles, at det, at Betene ryddes for Sne, udelukkende var til Fordel for de større Eigendomsbefiddere eller i alt Fald for dem, der have Befordring, men at det ikke kom Husmænd og Indfiddere til Gode, hvem man dog efter Regjeringens Forslag vilde paalægge at kaste Sne. Det forekommer mig dog at være en feilagtig Betragtning. Ere Kommunikationsmidlerne ikke til Fordel for Alle? Jeg skal minde om, at i det andet Afsnit har baade Regjeringens Forslag og Flertallets Forslag den Bestemmelse, at de, der have Heste og Vogn, skulle kjøre efter Fordemoder og Læge for saadanne Folk, som ikke selv have Befordring, altsaa netop Husmænd og Indfiddere, og det

kan altsaa ikke være Indfiddere og Husmænd ligegyldigt, naar de blive syge, om man kan komme frem paa Veiene eller ikke; og hvad angaar det, at man paatvinger dem Arbejdet, saa er det jo slet ikke Andet, end hvad man, som jeg nylig paaviste, gjør ligeoverfor Gaardmændene; man siger til Gaardmændene: Du skal kjøre efter Læge mod Betaling; og til Husmanden: Du skal kaste Sne mod Betaling; det gaar efter min Mening fuldstændig op. Flertallet har sagt, at det kunde fremsføre flere Argumenter imod at betragte Snekastningsbyrden som en personlig Byrde, og det har anført et af sine bedste Argumenter paa den 4de Side af Betænkningen, hvor det udtaler sig om den uheldige Stilling, der deraf vilde fremkomme for Folkehøiskoler, Navigationskoler og andre lignende Indretninger. Jeg vil tilstaa, at det ikke er mig bekjendt — maasse den ærede Ordfører vil belære mig derom —, at der er Navigationskoler i Landkommuner. (Stemmer: Jo!) Ja i alt Fald er det et aldeles enkeltstaaende Tilfælde. Derimod veed jeg, at der er lærde Skoler, t. Ex. Herlufsholm, men Eleverne der, antager jeg, komme ikke i Betragtning, thi de dimitteres jo i saa ung en Alder, at de ikke komme til at bære Snekastningsbyrden. For Høiskolelevernes Bedkommende derimod kan Forholdet maasse stille sig noget anderledes; men det er jo Flertallet lige saa godt bekjendt som mig, at det er Bønder sønner, der komme paa Høiskolerne; det er altsaa unge Mænd, der ere vante til og opdragne til at tage en Spade i Haanden, saa jeg er overbevist om, at de ikke ville forarges over eller fortrykkes ved enkelte Dage at gaa ud og kaste Sne, Noget, der tværtimod kan være en god og behagelig Motion for unge Mennecker, der tidligere have været vante til at gaa i Luften og nu sidde paa Høiskolen; de kunne maasse blive styrkede baade paa Sjæl og Legeme ved et saadant legemligt Arbejde. Flertallet tænker sig, at der i mindre Sogne kunde være Folkehøiskoler med 50 til 100 Elever. Jeg maa tilstaa, at man undertiden